

ĐÌNH PHÙ VÂN

đi. Con của mẹ đẹp trai, quyền thế thế này lấy đâu chả được vợ? Con gái chúng nó chả theo ầm ầm ra đây. Ối đũa còn xinh bằng năm bằng mười cái Nguyệt ấy chứ. Nghe mẹ nha. Nếu thấy cần thiết đi đâu đó để quên nó thì nói với bố, với mẹ một câu, bố mẹ sẽ sắp xếp. Sang Sing, đi Nhật, đi Mỹ chẳng hạn. Hai mẹ con mình cùng đi. Thăm lại trường con đã học í. Nha. Bố mẹ chỉ có mỗi mình con thôi. Nghe mẹ đi, con trai.

Minh bậm môi, cúi đầu. Không gian trầm hẳn xuống. Lặng yên đến rợn người. Chỉ còn tiếng cây điều hòa nhiệt độ ở góc phòng kêu ro ro nghe xa xăm, bí hiểm. Phòng ăn sáng choang như rộng hẳn ra. Vừa lúc đó, chị giúp việc bước vào:

- Bà và cậu chủ ăn xong chưa ạ?

- Xong rồi chị.

- Xong rồi thì xin phép bà để tôi thu dọn. Mời bà và cậu chủ ra phòng khách tráng miệng hoa quả ạ.

Chị giúp việc lễ phép mời mẹ con bà Hương. Bà Hương cầm tay con trai kéo anh đứng dậy:

- Ra phòng khách ăn hoa quả đi con.

Minh uể oải đứng lên bước đi theo bà Hương. Trong đầu anh vẫn lung bung những câu nói của mẹ vừa rồi. Đặc biệt, hình ảnh của Nguyệt cứ chập chờn ẩn hiện.

Hoàng Đại Minh và Nguyễn Thu Nguyệt đến với nhau từ những năm học cùng đại học. Khi đó, bố Đại